

VILANOVA I LA GELTRÚ - CANIGÓ

11ª ETAPA : AIGUAFREDA - EL BRULL - SEVA

5 de juny 1988

A la sortida d'avui farem el trajecte Aiguafreda - Seva tot seguint els contraforts occidentals del massís del Montseny per terres de la comarca d'Osona. A partir d'Aiguafreda començarem a pujar per la vessant dreta de la riera de l'Avencó per arribar a Can Serra de l'Arca, una bonica masia actualment abandonada, anomenada així pel gran nombre de dòlmens ("arques") descoberts pels seus voltants. Un cop al capdamunt de la pujada, pel pla de les Pinedes, tindrem ocasió d'admirar una d'aquestes notables construccions megalítiques.

A continuació, una llarga pista, amb magnífiques vistes sobre el conjunt del Montseny, ens menarà al llogarret del Brull al peu de la carretera que va de Seva a Coll Formic i Montseny. En aquest indret podrem visitar l'església i les restes del castell.

Finalment, baixarem per una verda vall per arribar al poble de Seva on finalitzarem l'etapa.

=====

<u>Horari</u>		<u>Quilòmetres</u>
<u>Parcial</u>	<u>Total</u>	
0.00	0.00	0.000

Comencem l'etapa d'avui al poble d'Aiguafreda (400 m), al parc situat al xamfrà de l'antiga carretera de Barcelona a Vic amb el carrer de l'Avencó.

Hem de pujar per aquest carrer, que té les torres d'una línia de conducció elèctrica al seu bell mig, deixant el parc a mà esquerra. Pocs metres després de travessar el Passeig de Catalunya tot fent un revolt, s'ha de deixar el carrer de l'Avencó per continuar pujant pel de Núria, situat a l'esquerra.

Quan s'arriba enfront de la finca "Las Encinas", s'ha de continuar per la dreta, pel carrer Maragall, vorejant un marge de pedra. Deixem trencalls a esquerra i dreta.

0.06 0.06

Més endavant el carrer queda tallat per un mur; seguim pel camí transversal cap a l'esquerra.

Arribats a una cruïlla, agafem la branca de la dreta; continuem vorejant el mur.

0.05 0.11

Troblem una bifurcació; ara cal seguir cap a l'esquerra. Poc després desemboquem en un camí; el seguim vers la dreta pujant. Deixem un trencall a l'esquerra.

0.06 0.17 0.950

Arribem a la Casa del Molí de Vent que queda a l'esquerra del camí. Just abans d'arribar-hi hem deixat un altre trencall a l'esquerra.

Voregem aquesta finca deixant un trencall a la dreta. El camí continua pujant i fa un revolt cap a l'esquerra.

0.11 0.28

Deixem una entrada de la finca a mà esquerra. Immediatament fem cap a una clariana entre pins; enfront tenim dos camins, rebutgem el que queda més a l'esquerra i continuem rectes.

0.03 0.31 1.570

Passem pel costat d'una casa que queda a la nostra esquerra; continuem pujant.

0.02 0.33 1.710

Quan la pista gira cap a la dreta planejant hem d'abandonar-la per continuar rectes pujant per un corriol.

0.02 0.35 1.830

A mà dreta queda una cabana.

0.03 0.38

Troblem un corriol transversal; el seguim per la dreta pujant en direcció a un gran dipòsit d'aigües que voregem deixant-lo a la dreta.

0.02 0.40 1.960

Desemboquem en una pista ampla, la seguim vers la dreta pujant.

0.04 0.44 2.200

Quan la pista gira cap a l'esquerra, la deixem per continuar per un senderol que s'enfila recte per un rocallís.

0.05 0.49 2.320

Fem cap a un camí ample; el seguim vers la dreta pujant.

Passem per sota d'una línia d'alta tensió. Al fons, en la direcció de la línia, podem veure-hi el Tagamanent.

0.06 0.55

Passem per sota d'un sostre natural i just després ja veiem, enfront, les restes de la masia de Can Serra de l'Arca.

Per arribar fins a la masia abandonarem momentàniament el GR i anirem per un sender que baixa per la dreta.

0.04 0.59 2.810

Arribem a Can Serra de l'Arca (620 m), actualment està deshabitada però encara s'hi pot trobar aixopluc.

=====

CAN SERRA DE L'ARCA

El mas Serra de l'Arca va rebre el seu nom d'un dels antics dòlmens o arqueus que formen un petit grup en aquest sector. Són aquests el dolmen del mas Serra, el de la Costa de Can Brull, el de Cruïlles i el del Pla del Boix, al límit amb el castell del Brull.

Aquestes arqueus o dòlmens, descoberts i excavats entre els anys 1914 i 1916, han permès de trobar diferents elements, com sílex, botons prismàtics d'os treballat, rodells de collarets de pedra i d'os, ceràmica i abundants restes humanes. També hi han aparegut alguns objectes de bronze o aram que indiquen que foren utilitzats entre el neolític i l'època dels primers metalls. Les troballes i plantes dels dòlmens es troben al Museu Episcopal de Vic; s'hi destaca un ganivet de sílex, de Serra de l'Arca, de 32.5 cm, que és un dels més ben tallats i grans del país.

=====

Retornem al GR passant pel costat de la boca coberta d'un pou. La pista fa un retomb cap a l'esquerra i continua pujant.

0.07 1.06 3.020

Deixem la pista que seguíem per agafar un sender que puja

per l'esquerra en sentit contrari.

0.04 1.10 3.150

Arribem a un planell on hi ha una de les torres de la línia elèctrica que abans hem travessat. Des d'ací tenim una bona panoràmica de la vessant oriental dels Cingles de Bertí amb Aiguafreda al seus peus.

Girem cap a la dreta i continuem pel sender deixant els camps a l'esquerra.

0.12 1.22 3.500

El sender fa un revolt cap a la dreta. Des d'aquest punt, si ens acostem a la vora de l'espadat, tindrem una panoràmica encara més àmplia que la d'abans.

A continuació el sender planeja una mica. Davant nostre podem veure-hi el poble de Centelles i més enllà la Plana de Vic. El camí cada vegada està més marcat.

0.11 1.33

Trobem un petit bassiol a la dreta del camí. També a la dreta, una mica apartades, podem distingir-hi les restes d'una construcció.

0.03 1.36

Deixem un trencall a l'esquerra i continuem planejant, encara que amb tendència a pujar. A la dreta del camí hi trobem una fita que diu "CAN BRUY".

0.09 1.45

Arribem a una mena de placeta on hi ha una bifurcació; agafem la branca de l'esquerra. Pocs metres més enllà fem cap a un camí el qual seguirem per la dreta.

0.03 1.48 4.700

Gairebé immediatament desemboquem al bell mig d'un revolt d'un altre camí; també el seguim vers la dreta. El camí segueix paral·lel a una línia telefònica.

0.02 1.50 4.800

Trobem un pi aïllat a la dreta; en aquest punt, a l'altra banda del camí, uns metres més enllà, s'hi troba un dolmen (820 m). Val la pena fer una petita parada per visitar aquesta construcció megalítica.

0.07 1.57

Per l'esquerra se'ns ajunta un camí. Més endavant, a la mateixa mà, podrem observar un marge construït en "opus spicatum", que de ben segur entusiasmarà els romanistes.

0.03 2.00 5.520

Arribem a una gran cruïlla de camins amb un pal indicador (840 m). El camí per on hem arribat està senyalitzat que ve de Can Serra. El que segueix endavant va a Can Brull ("Can Bruy"). Nosaltres agafarem la pista que surt per la dreta vorejant el pal indicador.

=====

CAN BRULL

El mas Can Brull està comunicat per una pista amb la parròquia del Brull, d'on sembla que va manllevar el nom. Ha estat restaurat amb tota cura, i prop seu s'han construït noves edificacions i han sorgit explotacions agrícoles i pecuàries, gràcies als Srs. Coma i Cros, amos també del mas Berenguer i d'altres terres del voltant. Aquest mas es troba documentat des del segle XIII.

=====

A la dreta deixem un rètol que indica "A CAN BRUY 0.5 Km". Continuem per aquesta pista ampla que ja no deixarem fins arribar al Brull.

0.10 2.10 6.110

Després de trobar un senyal d'encreuament deixem una pista a l'esquerra.

0.03 2.13

Passem per l'entrada (pot tancar-se mitjançant una cadena) de la finca de Can Brull. A la paret podem veure-hi l'emblema de la finca. Per aquesta zona deixem el terme municipal d'Aiguafreda per entrar en el del Brull.

0.03 2.16 6.490

Per l'esquerra se'ns ajunta la pista que segons un pal indicador (840 m), ve de Can Bruguer ("Can Brugué". Granja Agraria del Montseny S.A.).

Una mica més endavant convé deixar la pista i acostar-se a la vora de l'espadat que hi ha sobre la Vallmanya o riera de

l'Avencó per tal d'admirar la magnífica panoràmica. A l'altra banda de la vall hi tenim el Pla de la Calma i al fons, a l'esquerra, podem veure el Matagalls i a la dreta el Tagamanent.

0.07 2.23

Abans de passar per sota d'una línia telefònica, a la dreta del camí, hi veiem unes restes malmeses que ben bé podrien pertànyer a una cista megalítica.

A l'esquerra hi tenim una masia i enfront, al fons, la Plana de Vic. Deixem un trencall que baixa per l'esquerra.

Passem per un tram on hi ha una barana al costat dret del camí. En aquest punt, a l'inici d'un revolt cap a l'esquerra, hi ha un rètol indicant "VISTA PINTORESCA".

0.11 2.34 7.640

Deixem un parell de trencalls consecutius (820 m) que, per l'esquerra, van cap a Can Boix.

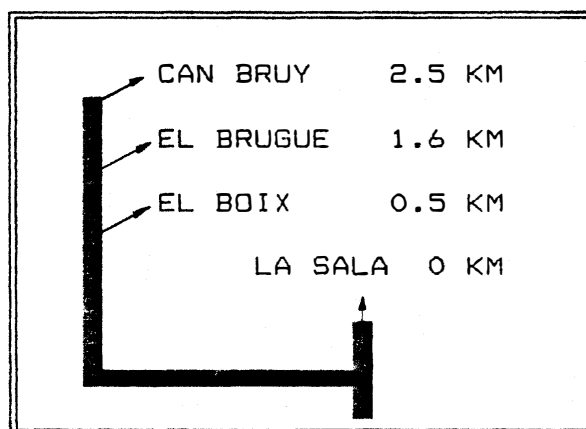
Continuant per la pista trobem una excavació a la dreta, amb un menhir, model segle XX, al seu davant. Ací la pista fa un ampli revolt cap a l'esquerra; això ens permet tenir una magnífica visió sobre el mas La Sala.

0.06 2.40 8.030

A l'esquerra deixem el camí d'entrada a la masia La Sala (820 m). A continuació trobem un senyal indicador de Can Brull i passem per una entrada que pot tancar-se amb cadena. També deixem el senyal indicador de La Sala.

0.05 2.45

Troblem un gran cartell indicador fet de ciment :

La pista cada vegada es fa més ampla.

0.04 2.49

A la dreta hi ha una petita pedrera. Girem cap a la dreta i deixem un trencall a l'esquerra.

Passem un collet i baixem lleugerament.

0.05 2.54

Troblem una gran bassa artificial a la dreta del camí. A la mateixa mà deixem un trencall.

Enfront, una mica enlairat, hi veiem un xalet. A la dreta, a baix, també hi ha una bassa i més enllà la masia de Can Solà.

0.05 2.59 9.210

Quan arribem al peu del xalet que és Can Rovira, la pista gira cap a la dreta i el seu sòl esdevé encimentat. Deixem el trencall d'accés a Can Rovira a l'esquerra (830 m).

0.04 3.03 9.440

Per la dreta se'ns uneix el camí que ve de Can Solà i més endavant voregem la tanca de Can Cruselles. Cada vegada anem trobant més xalets; n'hi ha uns quants a l'esquerra enlairats. Baix, a la dreta, hi ha una masia molt ben arranjada.

0.08 3.11 9.980

Després de vorejar la tanca vegetal d'un xalet que ens queda a l'esquerra arribem a un trencall que segons diuen els rètols ens menaria a Casademunt (Casa d'Espiritualitat Jesus Maria). Continuem endavant deixant un camí barrat per una cadena a la dreta i una mica més enllà un trencall a l'esquerra.

=====

CASADEMUNT

Aquest mas està format per un bell edifici quadrat construït per picapedrers francesos entorn el 1540 i embellit el segle XVIII amb rajoles de València i altres ornamentacions, quan era propietat de la família Ponç. Serví de sanatori antituberculós aproximadament entre els anys 1920 i 1950, i darrerament és propietat d'una comunitat de monges. S'hi construí a prop una gran església de reminiscències gòtico-modernistes i altres edificacions, per tal d'adaptar-lo a la funció de sanatori.

=====

A l'esquerra es veu la singular església de Casademunt.

Aviat veiem davant nostre l'església de Sant Martí del Brull.

Rebutgem un camí que baixa cap a una pista de basquet. Davant de l'església de Sant Martí, damunt d'un turonet, podem veure-hi les restes del castell.

0.09 3.20 10.530

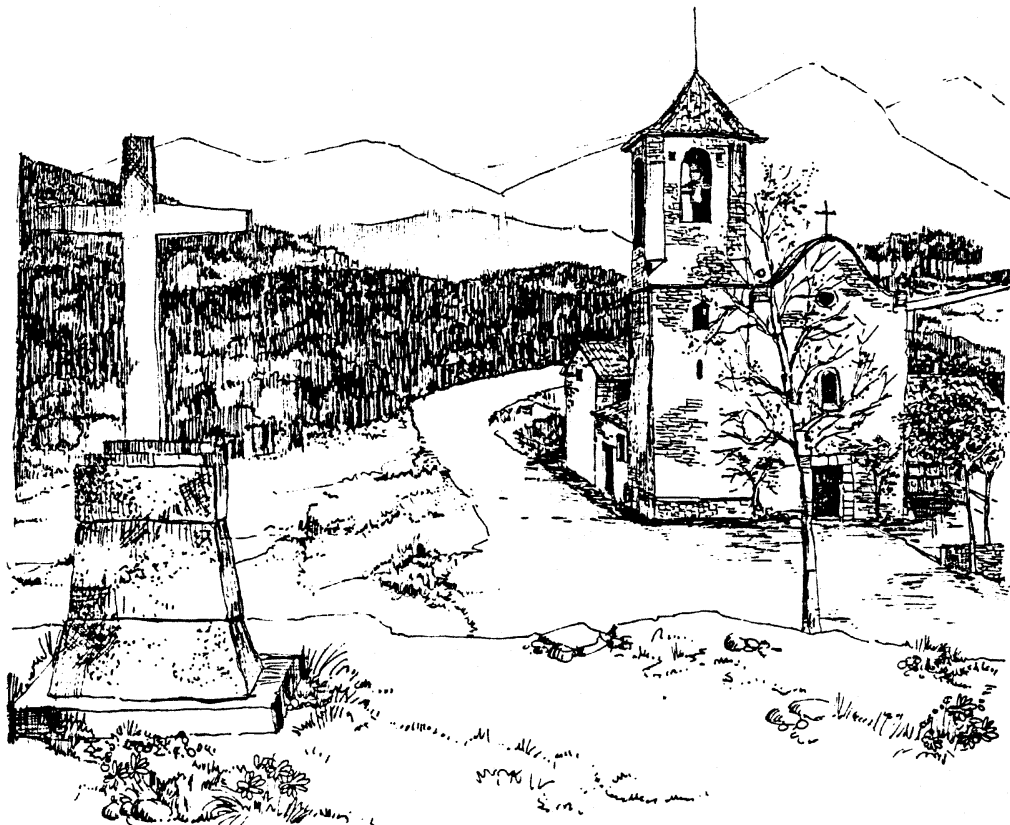
Arribem a l'església de Sant Martí del Brull (843 m), al peu de la carretera que ve de Seva i va cap a Coll Formic. A l'altra banda de la carretera hi ha un bar.

=====

EL BRULL

Aquest territori formà a l'edat mitjana una demarcació senyorial que comprenia els actuals termes municipals del Brull i Seva. Municipi plenament muntanyenc, arriba fins a la Creu del Matagalls i inclou Coll Formic i tota la parròquia de Sant Cristòfol de la Castanya, situada en una raconada del vessant vallesà del Pla de la Calma, però també és un municipi osonenc, pel fet d'estendre's fins al centre de la Plana, sobretot en el sector de Viladrover.

Per la seva extensió, ocupa el tercer lloc entre els municipis de la Plana, però és un dels de població més feble, i es troba en decreixement constant. No inclou cap nucli de poblament; tot i això, a redòs de la parròquia de Sant Martí del Brull es van construir edificacions residencials, que aprofiten la bellesa de l'indret per a l'estiueig.

GOIGS DE SANT MARTI, BISBE

PATRO DE LA PARROQUIA D'EL BRULL

*Vostra vida ens diu la via
que du al cel on Déu acull;
Sant Martí, sieu la guia
de la Parròquia d'El Brull.*

Els deixebles diuen, Pare,
per què ens deixeu sols a aquí?
és que la por ens aclapara
perquè ja el nostre botxí
sentim que udola i rabia
i se'ns mira de reüll.
Sant Martí, sieu...

Senyor!, si sóc necessari,
contesteu Pare estimat,
m'estaré més al calvari;
faci's Vostra voluntat.
Vostre cor viu com vivia
Jesús; i el premi recull.
Sant Martí, sieu...

A Vós el treball no us cansa,
ni la mort us fa cap por
perquè la vostra esperança
reposa en Nostre Senyor.
Sereu, doncs, Vós cada dia
el mirall que el cor escull.
Sant Martí, sieu...

Vostres mans, vostra mirada,
tot camina cap al cel,
vostra pregària sagrada
puja més que cap estel;
no us venç l'arma que us punyia,
ni us aixafa el pes del trull.
Sant Martí, sieu...

Estimeu tant la pobresa
que us fa por la dignitat
que poguéu semblar riquesa,
teniu el cor despullat

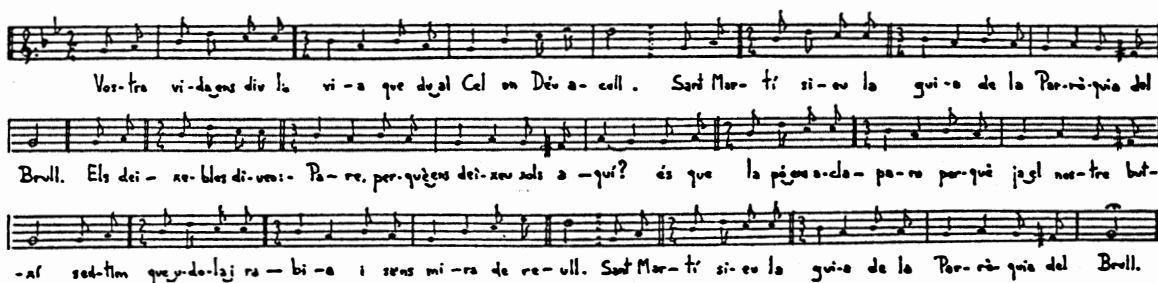
de l'afecte que congria
recels, deixant sols esbull.
Sant Martí, sieu...

Amb Vós tot el cel s'alegra
i us rep amb palmes i llor;
foneu, Patró, tot el gebre
que tenim dintre del cor
amb la saó que tenia
vostre cor sempre remull.
Sant Martí, sieu...

Sant Martí!, guardeu la vida
de l'esperit de tot perill;
que la divinal florida
canti al cor de cada fill!
Tast de l'eterna alegria
cada dia el cor recull
d'aquesta feligresia
de la Parròquia d'El Brull.

Lletra de Mossèn Josep Guiteras, prev.

Música de Mossèn Andreu Ramírez, prev.

V. *Justum deduxit Dominus per vias rectas.*

R. *Et ostendit illi regnum Dei.*

OREMUS

Deus, qui conspicias quia ex nulla nostra virtute subsistimus; concede propitius, ut intercessione beati Martini, Confessoris tui atque Pontificis, contra omnia adversa muniamur. Per Christum Dominum nostrum. - R. Amen.

(AMB LLICÈNCIA ECLESIASTICA)

La parròquia de Sant Martí del Brull es troba a una altitud de 843 m, a l'entrada de la vall que culmina amb Coll Formic a 1145 m d'altitud. Els vescomtes d'Osona, amos de la demarcació del Brull, edificaren una església parroquial (1048-1062) als peus del castell del Brull, que és la que subsisteix encara bàsicament. L'església tenia inicialment dues absidioles més, ultra l'absis major, conservat íntegrament, que desaparegueren amb les ampliacions d'altars laterals i les reformes dels anys 1588 i 1791. Tot i això, aquesta església, de pedra vermella i situació aïllada, es presenta exteriorment com un bell exemplar del romànic de l'equip de mestres d'obra que treballà per als Cardona, tota adornada amb arcuacions i faixes llombardes en els murs exteriors i amb fornícules allargades en la conca interior de l'absis major. Té afegides les restes d'un atri, amb dues grans arcades de pedra del segle XII, que protegien l'antiga porta de migdia, inutilitzada a partir del 1588, quan es modificà l'actual mur de ponent. També se li afegí el campanar el 1791, època en què hom reformà les voltes i el capdamunt de la façana, dotat de decoració barroca.

L'església és al peu de la carretera de Seva a Palautordera, i forma el petit poble del Brull, amb la rectoria, l'hostal i l'antiga escola i casa comunal.

El poble és al peu del pujolet coronat per les restes del castell del Brull, del qual resten una torre d'angle, força escalabrada, i un llenç alt de mur; ambdós emergeixen de la tofa verdor de l'alzinar que l'envolta. S'endevina, però, la planta pentagonal, amb torres d'angle, com la que resta en part. El castell fou alçat pels vescomtes d'Osona i la seva existència consta des del 994.

Les masies històriques del Brull són La Sala, Casademunt, l'Estanyol, el Rourell, el Boix, el Bruguer, el Solà, el Pujol, la Castanyera, la Morera, les Planes i el Prat i, al sector de Viladrover, el Grau, els Bastons, el Pla i Serra-Montmany. Tots aquests masos existien ja el 1270, i capejaren l'ensulsiada demogràfica dels segles XIV i XV. El seu nombre augmentà considerablement, fins a incloure unes 70 famílies el 1860.

Per llur història i aspecte arquitectònic es poden remarcar la masia de La Sala, que conserva elements fortificats del segle XIII i que manté el cognom antic i la documentació des d'abans del 1270 i la de Casademunt de la qual ja n'hem parlat.

Cal esmentar, també, el dolmen del Pla del Boix, situat sobre l'espadat de la Vallmanya o riera de l'Avencó, que mira al vessant de la Mora del Pla de la Calma, i la muralla del Brull o del Montgròs, descoberta el 1974 i en part excavada. És un gran mur, amb torres de defensa, d'uns 80 metres de llargada, que tanca un estret entre fondalades a l'indret conegut per Montgròs.

=====

Seguim per un senderol que baixa pel costat dret del bar i continua per uns aiguamolls herbosos fins arribar en un camí el qual seguim vers l'esquerra baixant. Davant hi ha el camí que

va cap al Matagalls per Font Pomereta.

Passem per una zona amb camps de cultiu. Mirant enrera tenim una bona perspectiva de les restes del castell. Davant, al fons a l'esquerra, s'hi veu una gran masia.

0.07 3.27 11.000

Deixem un trencall a mà dreta que va cap a Can Ribas i uns metres més endavant l'entrada a Can Comelles. Immediatament hi ha una bifurcació, la branca de l'esquerra va cap al Maset del Brull; nosaltres agafarem la branca de la dreta (815 m).

Després de deixar un trencall a la dreta, el camí gira cap a l'esquerra enfront d'un sòl força peculiar.

0.02 3.29 11.200

El camí bifurca; la branca de l'esquerra, emmarcada entre dos menhirs, és l'accés a la masia del Prat del Brull; nosaltres continuem per la dreta. Passem pel costat de la casa (805 m).

0.02 3.31

Ens ajuntem de nou amb la branca que ve de la masia.

Mirant enrera tenim una bonica panoràmica de la vall per on baixem amb l'església del Brull al capdamunt. La gran masia que abans veiem de lluny ara la tenim davant mateix. En un revolt del camí hi ha uns ruscs d'abelles.

0.09 3.40 12.090

Se'ns ajunta un camí per l'esquerra i poc després un per la dreta.

Trobem un petit llac a l'esquerra del camí. Continuem rectes deixant un trencall que puja vers la dreta. Per aquesta zona entrem en el terme municipal de Seva.

0.03 3.43 12.260

Deixem un camí a l'esquerra que va cap a uns cultius. Davant hi tenim la Casa Nova de Figueroles al costat de la carretera que ve de Seva.

NOTA.- Quan s'arriba al costat de la caseta d'un pou situat a l'esquerra del camí, el GR girava cap a la dreta per a començar a baixar per entremig dels arbres. Ara bé, tota aquesta zona ha estat filfermada per a mantenir tancat el bestiar de la masia. Així doncs, s'ha de fer una via alternativa i prescindir dels senyals que veiem a la dreta.

Ens dirigim vers la Casa Nova i passem per entremig d'ella i d'una edificació contigua que té una sitja al seu costat (760 m).

0.05 3.48 12.490

Voregem el femer de la masia tenint cura de no sucari-hi el peu. El senderol passa arran d'una filferrada i comença a baixar. Compte perquè les herbes amaguen l'escorrentiu del femer !

Quan la filferrada es decanta cap a l'esquerra l'abandonem per seguir rectes per un camí mig esborrat. Més endavant continuem per un senderol que va pel costat d'uns camps.

0.06 3.54 12.730

Travessem un camí transversal i continuem en direcció a una torre d'una línia de conducció elèctrica. Baixem per uns prats seguint la direcció de la línia elèctrica. Poc després hem d'anar cap a la dreta per tal de vorejar el camp que tenim davant. Compte amb el reguerot que hi ha al mig del camí; està amagat i és fàcil posar-hi el peu.

0.05 3.59

Travessem un reguerot i continuem per una zona molt herbosa.

Fem cap a un camí pel costat d'una de les torres de la línia que abans seguïem. Continuem per la dreta, paral·lels a la línia passant per uns rocallisos.

0.03 4.02 13.060

Desemboquem en un altre camí el qual també seguirem vers la dreta. Està ple de grans blocs de roca i envoltat de roures.

0.03 4.05 13.260

Per l'esquerra se'ns ajunta un camí. Continuem en direcció a una urbanització de xalets.

Al fons, a la dreta, hi veiem la masia de Figueroles amb una torre de defensa i al seu costat l'ermita de la Mare de Déu del Roser. Seguim pel carrer de Sant Antoni vorejat de xalets.

A l'esquerra hi tenim un antic molí de vent; al seu costat s'hi troba la minúscula ermita de Sant Antoni (690 m). Continuem baixant sense abandonar aquest carrer principal.

0.07 4.12

Deixem una vella casa de pagès a la dreta.

0.01 4.13 14.040

Sortim a la carretera de Seva a Viladrau; la seguim vers l'esquerra.

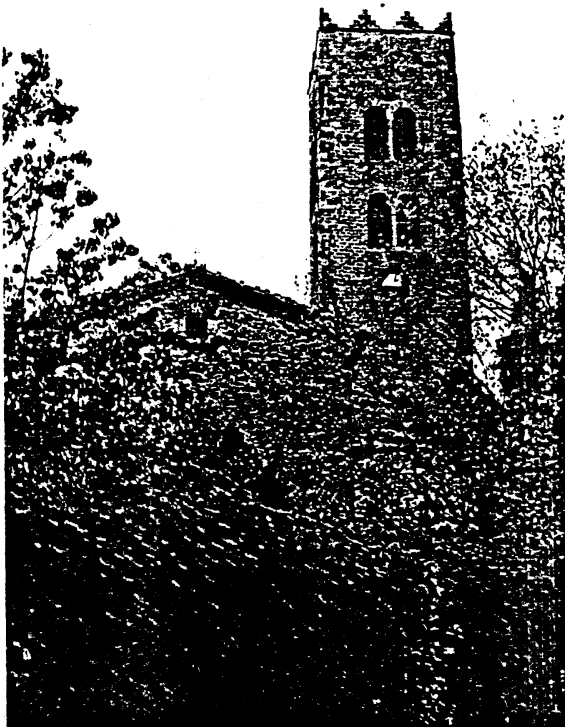
0.05 4.18 14.200

Arribem a la cruïlla amb la carretera que va cap a Coll Formic. Davant'tenim el bar Can Rafael i a l'esquerra una plaça molt espaiosa. En aquest punt acabem l'etapa.

=====

SEVA

El municipi de Seva s'estén per l'anomenada Falda del Montseny, i és format per dos sectors del terme, separats entre ells per l'apèndix que forma el municipi del Brull cap a Viladrover.

La part central o més important del terme se centra en la població de Seva, que no arriba al miler d'habitants, però que per la seva història, edificacions i sectors residencials que l'envolten forma un conjunt notable i atraient, mentre que l'altre sector o aclau de Seva no té cap nucli administratiu, bé que va adquirint importància pel gran nucli residencial de Muntanyà, que cada dia va creixent i embellint-se.

Seva va formar durant tots els segles medievals i fins al principi del segle XIV una unitat històrica amb el terme del Brull sota la denominació de terme del castell del Brull, i més tard de la baronia de Seva i Brull. A despit d'aquesta submissió aparent, el centre administratiu de tot el terme fou sempre la sagrera de Seva, on radicava la cort o cúria dels temps senyoriaus.

El poble de Seva fou, entre els segles XIII i XIV, una sagrera fortificada, voltada de murs i amb portals, que tingué un paper molt destacat en les bandositats del principi del segle XV i, més tard, en la guerra contra Joan II, conclosa en la capitulació de Vic del 8 de juliol de 1472.

En l'aspecte monumental cal destacar l'església, reedificada entre el 1048 i el 1089, però tan modificada, que de la primi-

GOIGS a llaor de la Verge Maria al cel Assumpta

PATRONA DE LA PARROQUIA DE SEVA

Puix per Déu glorificada
sou, Maria, el nostre Estel:
VERGE ASSUMPTA, IMMACULADA,
ATRAIEU-NOS CAP AL CEL.

Vostre cos en harmonia
junt amb l'ànima, tan bé,
dalt del cel Déu els volia,
com la fe diu i sosté.
Flor divina, transplantada,
dels ombríus d'un món de gel:

Concebuda sens l'empremta
de la taca original,
per què no en sereu exempta
dels greus càstigs d'aquell mal?
Per Vós, l'última jornada,
el traspàs serà un anhel:

Per mans d'àngels sostinguda
remunteu, amb magestat,
la gran ruta inconneguda
entre el temps i eternitat.
Tot s'hi veu, d'una mirada,
sense enigma i sense vel:

Qui és aquesta que s'enfila,
—l'univers es diu absort—
tan serena i tan tranquil·la
vencedora de la mort?
Qui ha vist mai tan enlairada
una filla d'Israel?:

Festejant la gran victòria
han sortit àngels i sants
fins al pòrtic de la glòria
entonant victors i cants.
Novament allà a l'entrada
no us saluda Gabriel?:

Pare, Fill i el Sant Paràclit,
Trinitat Santa de Déu.
cel amunt, en el gran àtic,
us fan seure propet seu,
proclamant-vos l'Advocada
dels mortals, sens cap recel:

Al nimbar de llum divina
vostre front de lliri blanc
s'entonà un «Salve Regina»
tan solemne i tan vibrant
que aquí baix, de la tonada,
n'hem fet cant i prec fidel:

Nostre poble, en mig la Plana,
amb el càlid bés de pau,
com floreix, com fruita i grana
sota el vostre mantell blau.
Mai no hi quedi endormiscada
la virtut que hi pren arrel:

Sobretot, a l'agonia,
ans d'emprendre el vol amunt,
volgueu Vós, oh Mare Pia,
ho tinguem tot ben a punt.
Que en la vostra gran fillada
no hi ploreu cap fill rebel:

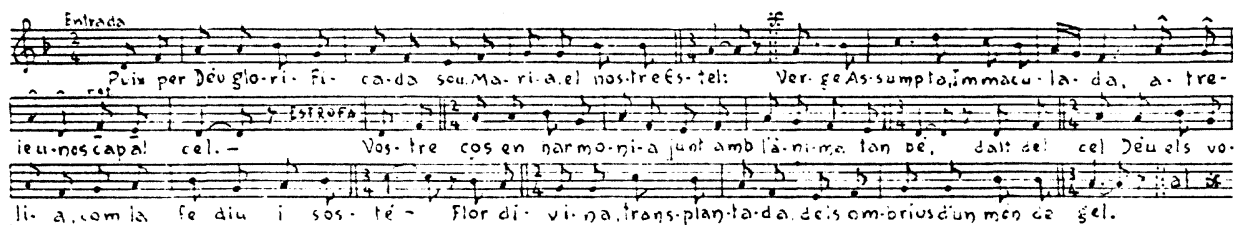
Amb les vostres mans divines
presenteu-nos a Jesús.
Mans de Mare, sempre fines,
cap bon fill no en fa refús.
Que segura la volada
si ens feu Vós de cobricel:

Puix per Déu glorificada
sou, Maria, el nostre Estel:
VERGE ASSUMPTA, IMMACULADA,
ATRAIEU-NOS CAP AL CEL.

V Maria ha estat portada al cel.

R Tots els àngels esclaten de joia.

PREGUEM: Déu omnipotent i etern, Vós us enduguéreu la immaculada Verge Maria, mare del vostre Fill, en cos i ànima a la glòria del cel. Concediu-nos, si us plau, que, delejant sempre les coses de dalt, meresquem de tenir part en la seva glòria. Pel mateix Jesucrist Senyor nostre. Amen.

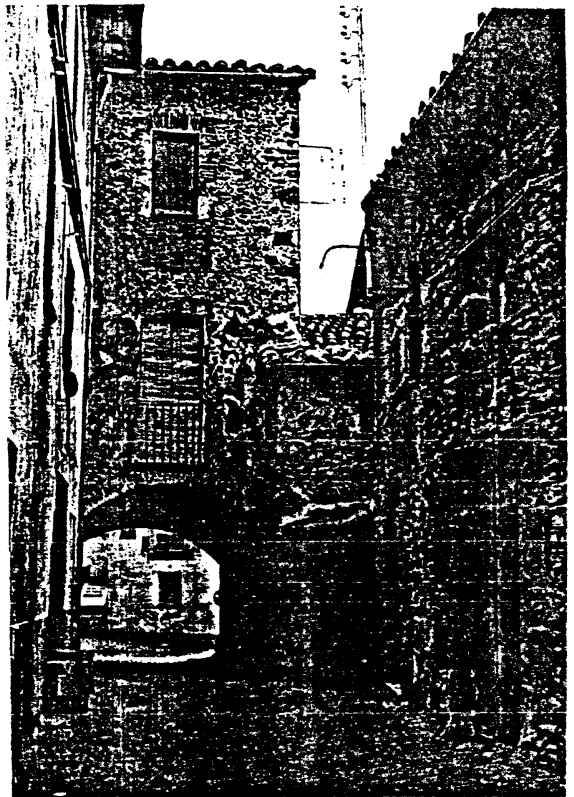

tiva sols resten els murs laterals de la nau.

L'absis es transformà en un ample presbiteri el segle XVIII, i la façana fou modificada cap el 1920. L'esvelt campanar, acabat modernament amb merlets, és una notable edificació romànica del segle XII, molt ben conservat i que dóna una silueta inconfusible a la població.

El nucli antic de la població té cases interessants de pedra amb finestrals de tipus gòtic conopial i altres de més vells, de transició del romànic al gòtic. Són moltes les cases amb portals adovellats i altres elements que caldria conservar.

És remarcable també per la seva història i estructura el gran mas El Prat, de la família Molins, unit pràcticament a la població, els hereus del qual eren els batlles nats o batlles de sac de les rendes dels bisbes de Vic al terme de Seva i el Brull.

BIBLIOGRAFIA

- ** Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 1. Osona i Ripollès.
Fundació Enciclopèdia Catalana.
- ** Gran Enciclopèdia Catalana.
- ** El Montseny. Guia Cartogràfica.
Editorial Alpina.

Agustí Poch, juny 1988

PERFIL APROXIMAT DE L'ETAPA

